

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/32/2022
Identifikačné číslo spisu: 2115223886
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:2115223886.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti SPP - distribúcia, a.s., Bratislava, Mlynské Nivy 44/b, IČO: 35 910 739, zastúpenej advokátom Mgr. Miroslavom Hanecom, Žilina, Hruštiny 602, proti žalovanému D. T., T., R. XXX/XX, podnikajúcemu pod obchodným menom D. T., IČO: XX XXX XXX, zastúpenému advokátkou JUDr. Janou Hreňovou, Bratislava, Pri Suchom mlyne 50, o zaplatenie 8 168,23 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26. júna 2019 č. k. 31Cob/36/2018-374, takto

rozhodol:

I. Dovolanie z a m i e t a.

II. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“) prvou výrokovou vetou rozsudku z 22. novembra 2017 č. k. 23Cb/473/2015-294 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 8 168,23 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne od 9. mája 2014 do zaplatenia k rukám jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhou výrokovou vetou uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu a treťou výrokovou vetou uložil žalovanému povinnosť nahradiť štátu trovy konania v plnom rozsahu. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 26. júna 2019 č. k. 31Cob/36/2018-374 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd poukázal na súdom prvej inštancie správne zistený skutkový stav veci, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pri kontrole odberného miesta žalovaného (na adrese D.. F. XX., T.) dňa 17. marca 2014 žalobkyňa nadobudla podozrenie, že žalovaný odoberá plyn meradlom, na ktorom bola porušená plomba (overovacia a zabezpečovacia značka) na číselníku meradla,

o čom bol vyhotovený zápis a montážny list. Plynomer bol demontovaný a odoslaný na posúdenie znalcovi. Znaleckým posudkom č. 256/PL-2014 z 18. apríla 2014 znalec Ing. Peter Leška zistil porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii - odstránenie zaisťovacieho prvku plomby, čo umožňovalo jej demontáž pri použití pomerne malej sily. Na základe týchto zistení žalobkyňa faktúrou č. 9000175837 vyúčtovala žalovanému škodu vypočítanú v súlade s vyhláškou Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu (ďalej aj „vyhláška č. 449/2012 Z. z.“), a to vo výške 7 962,32 eura a nevyhnutné náklady súvisiace so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu vo výške 205,91 eura. Žalovaný vynaloženie týchto nákladov žalobkyňou nerozporoval. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zo súkromného znaleckého posudku znalca Ing. Lešku, jeho výpovede na pojednávaní, ako aj z montážneho listu meradla a zápisu o vykonanej kontrole odberného miesta zo 17. marca 2014 vyplýva, že na meradle umiestnenom na odbernom mieste žalovaného bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby, keď chýbajúca časť plomby sa nenachádzala ani v kryte plynomera a ani na plombe. Plynomer bol dňa 17. marca 2014 protokolárne demontovaný zamestnancami žalobkyne a v zapečatenej krabici bol zaslaný znalcovi za účelom znaleckého skúmania, čo potvrdila aj zamestnankyňa žalovaného. V montážnom liste a ani v zázname o vykonaní kontroly nie je uvedené, že by chýbajúca časť plomby vypadla počas demontáže. Rovnako znalec v znaleckom posudku neuvádza, že by chýbajúca časť plomby bola vypadnutá a nájdená v krabici, v ktorej bol plynomer odoslaný. Z uvedeného logicky vyplýva, že plynomer s takto poškodenou plombou sa nachádzal u žalovaného už pred demontážou plynomera. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že plynomer bol umiestnený na pozemku žalovaného v uzamknutej skrinke, teda nebol verejne prístupný, čo žalovaný ani nenamietal. Znalec vo svojej výpovedi primerane vysvetlil, akým spôsobom vykonáva znalecké posúdenie, pričom jeho vysvetlenie zodpovedá zásadám logického myslenia a je preskúmateľné. Všetky tieto dôkazy vo vzájomnej súvislosti opodstatňujú záver, že na plynomere na odbernom mieste žalovaného došlo k odstráneniu jedného zaisťovacieho prvku plomby, čo umožňuje jej demontáž pri použití pomerne malej sily, čo naplnia skutkovú podstatu porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii.

3. K námietke žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala, že za rozhodné obdobie od 19. mája 2013 do 17. marca 2014 bola žalovanému dodávateľom plynu vyúčtovaná spotreba 0 m³, odvolací súd poukázal na to, že žalobkyňa zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať splnenie predpokladov podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 251/2012 Z. z.“ alebo „ZoE“), t. j. porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a podľa § 82 ods. 2 ZoE, teda vznik škody. Dôkazné bremeno preukázania, že žalovaný za odobratý plyn zaplatil konkrétnemu odberateľovi (správne má byť zrejme dodávateľovi - poznámka dovolacieho súdu) zaťažovalo žalovaného, pretože v jeho prospech bolo preukázať, že odobratý plyn bol riadne zaplatený. V konaní nebolo sporné, že na odbernom mieste žalovaného dochádzalo v rozhodnom období k určitému odberu plynu. Ak teda žalovaný nepreukázal, že za odobratý plyn v rozhodnom období zaplatil, nemôže v odvolaní namietat, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že v uvedenom období neplatil za plyn žiadnemu dodávateľovi. Pokiaľ žalovaný namietal, že nebolo preukázané, prečo nie sú použiteľné údaje meradla, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, odvolací súd konštatoval, že uvedená námietka je viac polemikou nad právnymi závermi súdu prvej inštancie než nad zisteným skutkovým stavom. V prejednávanej veci je podstatné, že okamih, kedy došlo k zásahu, nie je možné objektívne určiť. Z podstaty veci vyplýva, že k tomu mohlo dôjsť kedykoľvek medzi montážou meradla a dátumom kontroly, a preto nie je možné ustáliť presný okamih, dokedy sú údaje meradla použiteľné a najmä, či stav meradla k dňu kontroly (17. marca 2014) je stavom nabehtým len do okamihu porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii alebo až neskôr. Potom je logický záver súdu prvej inštancie, že nemožno použiť žiadny údaj z tohto meradla na určenie množstva odobratého plynu. Pokusu žalovaného stotožňovať túto situáciu so zánikom platnosti overenia meradla uplynutím času chýba racionalita, keďže zánik platnosti meradla uplynutím času nie je uvedený medzi skutkovými podstatami neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 ZoE.

4. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie dospel na základe zisteného skutkového stavu k

správnemu záveru o splnení podmienok nároku žalobkyne (prevádzkovateľa distribučnej siete) na náhradu škody podľa § 82 ods. 1 písm. d) v spojení s odsekmi 2 a 3 ZoE. Pokiaľ ide o výklad § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, odvolací súd odkázal na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) sp. zn. 3Obdo/51/2017, v ktorom NS SR s odkazom na predošlé rozhodnutia zaujal jednoznačný záver, že za protiprávny úkon, ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, sa považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. NS SR tiež konštatoval, že ide o objektívnu zodpovednosť odberateľa plynu, t. j. odberateľ zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii plynu. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) ZoE rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle a je irelevantné, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne, či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu. Druhým predpokladom zodpovednosti za škodu (vznikom škody), ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako k protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Tretím predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je potom príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu a vznikom škody. V dôsledku uvedeného sa nemožno stotožniť s úvahami žalovaného, že sa nedopustil porušenia právnej povinnosti. Odberateľ plynu zodpovedá za objektívny protiprávny stav vzniknutý na určenom meradle na jeho odbernom mieste bez ohľadu na to, či tento stav sám zaviniť alebo vyvolal. V konaní bolo preukázané, že žalovaný odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, čo vyplynulo zo znaleckého posudku č. 256/PL-2014 znalca Ing. Petra Lešku, ako aj z jeho výsluchu na pojednávaní, keď tento celkom jednoznačne skonštatoval, že optickým skúmaním povrchu plomby bolo zistené poškodenie - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby, pričom v rozhodnom období dochádzalo v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike k neoprávnenému odberu plynu. Bola teda preukázaná existencia protiprávneho úkonu (neoprávnený odber), vznik škody (skutočnosť, že žalovaný v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii), ako aj príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným ZoE a vznikom škody. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že v prípade neoprávneného odberu plynu dochádza k vzniku škody prevádzkovateľovi distribučnej siete práve preto, že tento nemôže odberateľovi (správne má byť zrejme dodávateľovi - poznámka dovolacieho súdu) poskytnúť platné údaje o nameranej spotrebe plynu. Z ustanovenia § 76 ods. 1 ZoE vyplýva, že dodávka plynu sa meria určeným meradlom, pričom na základe týchto údajov spravidla aj prebieha fakturácia zo strany dodávateľa (§ 76 ods. 7 ZoE), pokiaľ prevádzkovateľ distribučnej siete neurčí použitie typového diagramu (§ 76 ods. 2 ZoE). V dôsledku porušenia zabezpečenia určeného meradla pred neoprávnenou manipuláciou zaniká platnosť overenia a tiež použiteľnosť údajov z tohto určeného meradla [§ 15 ods. 6 písm. d) zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov]. V dôsledku porušenia zabezpečenia určeného meradla sú údaje z takéhoto meradla nepoužiteľné. Škoda vzniká teda tak, že plyn, ktorý bol reálne odobraný zo siete na danom odbernom mieste a ktorý v sieti chýba, nemôže prevádzkovateľ distribučnej siete vyúčtovať konkrétnemu dodávateľovi. Tým je daná aj žalovaným popieraná kauzalita medzi porušením zabezpečenia pred neoprávnenou manipuláciou a vznikom škody. Škoda tu nevzniká samotným odoberaním plynu na odbernom mieste, pretože ak by bolo určené meradlo neporušené, bolo by možné takto odoberaný plyn merať a následne vyúčtovať príslušnému dodávateľovi a odberateľovi. Porušením zabezpečenia však prevádzkovateľovi distribučnej siete táto možnosť zaniká a odobraný plyn musí znášať sám. Preto až týmto momentom možno hovoriť o vzniku škody a tento moment je aj následkom porušenia zabezpečenia určeného meradla pred neoprávnenou manipuláciou v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. V predmetnej veci žalobcovi svedčí aktívna legitímácia v zmysle § 82 ods. 2 ZoE.

5. Odvolací súd súhlasil aj s názorom súdu prvej inštancie, že výšku škody nie je možné presne určiť práve preto, že nie je možné presne určiť okamih, kedy došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Nie je teda možné určiť ani okamih, odkedy už nie je možné vyúčtovať odberateľovi plyn vo vzťahu ku konkrétnemu dodávateľovi, ani množstvo plynu, ktoré plynomerom pretieklo, teda ktoré bolo neoprávnene odobraté. Z uvedených dôvodov sú splnené podmienky použitia postupu podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z. Odvolací súd poukázal na to, že žalovaný vôbec nespochybnil

správnosť samotného výpočtu výšky škody. Zároveň sa nestotožnil s námietkami žalovaného, že by tento výpočet bol fiktívny alebo sankčný. Naviazanie výpočtu škody na príkon plynových spotrebičov a času ich používania zodpovedá obvyklému mechanizmu spotreby plynu, takže nemožno hovoriť o sankčnom mechanizme. Zodpovednosť za škodu pri neoprávnenom odbere vyplýva z ustanovení § 82 ZoE a vyhlášky č. 449/2012 Z. z., a nie zo zmlúv medzi prevádzkovateľom distribučnej siete a odberateľom. Za nedôvodnú odvolací súd označil aj námietku, že súd prvej inštancie priznal žalobkyni plnenie z iného skutkového základu, než aký bol predmetom konania, vymedzeným v žalobnom návrhu. Poukázal na to, že žalobkyňa v žalobe skutkovo vymedzila uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody titulom, že na odbernom mieste žalovaného na adrese D.. F. XX, T. v období od 19. mája 2013 do 17. marca 2014 dochádzalo k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) ZoE je takýto odber považovaný za neoprávnený. Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii mala žalobkyňa potvrdené znaleckým posudkom znalca Ing. Petra Lešku. Konaním žalovaného žalobkyni vznikla škoda vo výške 8 168,23 eura, ktorá bola vyčíslená v súlade s vyhláškou č. 449/2012 Z. z. a bola faktúrovaná žalovanému. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu škody z takto vymedzeného skutkového základu, pričom správne vychádzal z toho, že išlo o neoprávnený odber plynu zo strany žalovaného, meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa § 82 ods. 1 písm. d) a výšku spôsobenej škody určil podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z. Odvolací súd v tejto súvislosti posúdil ako neopodstatnenú tiež námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie vznik škody odôvodnil rozdielnymi skutkovými okolnosťami, čo malo mať za následok zmätočnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keď (podľa tvrdení žalovaného) súd na jednej strane uvádza, že škoda vzniká zásahom do číselníka meradla a na druhej strane uvádza, že škoda nevzniká zásahom do číselníka meradla, ale vzniká nevyúčtovaním spotreby zo strany dodávateľa. Odvolací súd poukázal na to, že tieto tvrdenia odvolateľa sú vytrhnuté z kontextu odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď v odseku 34 odôvodnenia súd prvej inštancie odôvodňoval aktívnu legitímáciu žalobkyne na podanie predmetnej žaloby, teda prečo vznikla škoda práve žalobkyni a v odseku 41 odôvodnenia odôvodnil rozdiely medzi skutkovou podstatou neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c) a podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Avšak z kontextu celého odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie odôvodňoval vznik škody na strane žalobkyne práve tým, že medzi stranami nebolo sporné, že v čase neoprávneného odberu, ktoré bolo vymedzené obdobím od 19. mája 2013 do 17. marca 2014, bol na odbernom mieste žalovaného reálne odoberaný plyn, avšak skutočné množstvo plynu nie je možné zistiť, pretože údaj na meradle s porušenou plombou je neplatným údajom o spotrebe plynu. Keďže nie je možné zistiť, kedy došlo k porušeniu plomby, určuje sa doba neoprávneného odberu podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z., a to odo dňa nasledujúceho po poslednom fyzickom odpočte na príslušnom odbernom mieste.

6. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou odvolateľa, že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou a svoj odklon náležitým spôsobom neodôvodnil. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie rozhodol predmetný spor v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou NS SR (napr. 1Cdo/107/2008, 4Cdo/30/2009, 3Cdo/99/2012, 4Cdo/102/2010, 3Obdo/51/2017, 5Obdo/32/2018), a preto mu nemožno vytknúť, že sa podrobnejšie nezaoberal odklonom od dovolateľom označených rozhodnutí krajských súdov. Neopodstatnená je tiež námietka, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, že žalobkyňa vykonala výmenu meradla v marci 2014 na odbernom mieste žalovaného niekoľko mesiacov po tom, ako v apríli 2013 získala listinu, ktorou výmenu odôvodňovala. Odvolací súd poukázal na odsek 36 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie dostatočne zrozumiteľne vysvetlil, na základe čoho dospel k záveru, že žalobkyňa si splnila povinnosť konať preventívne, s ktorým záverom sa stotožnil aj odvolací súd zdôrazniac, že nesúhlas s úvahami súdu prvej inštancie nespôsobuje objektívny nedostatok odôvodnenia rozhodnutia. Ako neopodstatnenú posúdil tiež námietku, že žiadny z vykonaných dôkazov nepreukazuje súdom prvej inštancie vyslovený skutkový záver, že vyňatie plomby z plynomeru za použitia malej sily je možné. Poukázal na to, že tento záver vyplýva zo súkromného znaleckého posudku č. 256/PL-2014, ako aj z výpovede Ing. Petra Lešku, ktorý na pojednávaní dňa 21. júna 2017 opísal spôsob, akým demontoval plastovú plombu číselníka. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôraznil, že ak znalecký posudok neobsahuje doložku v zmysle ustanovenia § 209 ods. 2 CSP, že znalec si je vedomý následkov vedome

nepravdivého znaleckého posudku, nemožno pri vykonávaní tohto dôkazu postupovať ako pri znaleckom posudku vypracovanom súdom ustanoveným znalcom a v takom prípade by mal byť znalec vypočítaný len ako svedok. Vzhľadom na uvedené nič nebránilo tomu, aby Ing. Leška pri výpovedi na pojednávaní (na otázku právneho zástupcu žalovaného) doplnil údaje o spôsobe demontáže.

7. V súvislosti s námietkou premlčania vznesenou žalovaným odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval sudcovskú koncentráciu konania, keď na námietku premlčania neprihliadal z dôvodu, že žalovaný ju mohol uplatniť už v priebehu dovtedajšieho konania. Zo spisu vyplýva, že súd prvej inštancie prvýkrát poučil sporové strany o sudcovskej koncentrácii konania (§ 167 ods. 2, 3 CSP) až spolu s predvolaním na pojednávanie dňa 12. mája 2017, doručené advokátke žalovaného 21. apríla 2017. Advokátka žalovaného pri prvom úkone po doručení predvolania na pojednávanie spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu podaním z 3. mája 2017, doručeným súdu prvej inštancie 4. mája 2017, vznesla námietku premlčania s odôvodnením, že žalobkyňa nepreukázala, že žalobu podala v rámci objektívnej premlčacej lehoty. Podľa názoru odvolacieho súdu bol tento prostriedok procesnej obrany zo strany žalovaného uplatnený včas a ak by aj nebol uplatnený včas, súd má možnosť konanie strany ospravedlniť a na jej úkon prihliadnuť (§ 153 ods. 2 CSP), ak by to nevyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu, čo bol aj daný prípad. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v zmysle ustanovenia § 382 CSP vyzval sporové strany, aby sa vyjadrili k prípadnej aplikácii ustanovenia § 106 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“). Odvolací súd dospel k záveru, že otázku premlčania je potrebné posudzovať podľa všeobecnej právnej úpravy zodpovednosti za škodu, teda podľa príslušných ustanovení OZ, a nie podľa zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ObZ“), ako tvrdila žalobkyňa. S poukazom na rozsudok NS SR zo 17. apríla 2012 sp. zn. 3MCdo/40/2012 zdôraznil, že medzi sporovými stranami nejde o záväzkový vzťah spĺňajúci podmienky § 261 ods. 1 alebo ods. 2 ObZ, pretože ide o nárok na náhradu škody podľa osobitného predpisu (ZoE), teda iného predpisu ako ObZ. Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Pretože čas porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii sa nedá zistiť a vzhľadom na to, že doba začatia neoprávneného odberu plynu bola stanovená v súlade s § 1 ods. 9 vyhlášky č. 449/2012 Z. z. ku dňu posledného fyzického odpočtu na danom odbernom mieste (18. mája 2013), potom od tohto dňa, resp. nasledujúceho dňa je potrebné počítať začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby. Keďže žaloba bola podaná 24. septembra 2015, teda pred uplynutím objektívnej 3-ročnej premlčacej doby, odvolací súd dospel k záveru, že nárok uplatnený predmetnou žalobou nie je premlčaný.

8. S poukazom na uznesenie NS SR z 31. júla 2018 sp. zn. 4Obo/3/2018 (R 75/2018) odvolací súd posúdil ako neopodstatnenú aj námietku žalovaného, že súd vôbec nemal rozhodovať o trovách štátu. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane závislého výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 378 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnej žalobkyňi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) v zákonom stanovenej lehote dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Súčasťou dovolania bol aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku podľa § 444 ods. 1 CSP, ktorý dovolateľ odôvodnil tým, že v súčasnosti nedisponuje finančnými prostriedkami, ktoré by mu umožňovali riadne a včasné splnenie uloženej povinnosti. Jeho finančná a hospodárska situácia je taká, že okamžitý výkon uloženej povinnosti zaplatiť sumu 8 168,23 eura spolu s príslušenstvom prostredníctvom exekučného konania by znamenal ohrozenie jeho podnikateľskej činnosti a reálnu hrozbu vzniku úpadku. Zároveň protistrana je v takej finančnej a hospodárskej situácii, pri ktorej jej odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia nespôsobí žiadnu ujmu a ani negatívne neovplyvní jej činnosť, resp. plnenie záväzkov voči tretím osobám.

10. Podľa názoru dovolateľa je konanie odvolacieho súdu postihnuté vadou zmätočnosti, spočívajúcou v nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočným spôsobom nezaoberal argumentáciou žalovaného ako odvolateľa, ktorá si vyžadovala špecifickú odpoveď a ktorá mohla mať zásadný význam pre rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa vyhol odpovedi na túto argumentáciu napriek tomu, že išlo o podstatnú otázku, ktorá bola namietaná počas celého konania, a tým porušil ustanovenie § 393 ods. 2 CSP a právo žalovaného na spravodlivé konanie. Odvolací súd nedal žalovanému odpoveď na jeho argumentáciu, podľa ktorej žalobkyňa nepreukázala skutočný vznik tej škody, ktorej náhrady sa domáhala, a ktorá má predstavovať množstvo plynu. Povinnosť žalobkyne preukázať vznik skutočnej škody je výslovne uvedená aj v § 82 ods. 2 ZoE, pričom škoda predstavujúca množstvo plynu nevzniká ako následok konania spočívajúceho v poškodení plomby, t. j. v porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ale vzniká až ako následok konania spočívajúceho v samotnej neoprávnenej manipulácii, teda zásahu do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. Medzi konaním poškodzujúcim plombu a množstvom plynu nie je vzťah príčiny a následku. Priamym a bezprostredným následkom konania poškodzujúceho plombu je poškodená plomba, a nie množstvo plynu. Až samotnou neoprávnenou manipuláciou, teda zásahom do meradla vzniká škoda, predstavujúca množstvo plynu, pretože vzniká rozdiel medzi skutočnou a nameranou spotrebou. Konanie spočívajúce v poškodení plomby a konanie spočívajúce v zásahu do meradla sú dve samostatné a odlišné skutkové konania, ktoré je potrebné tvrdiť a preukazovať samostatne. Z uvedeného vyplýva, že na to, aby mohla byť žalobkyňa v konaní úspešná, nestačilo preukázať len porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ale aj samotnú neoprávnenú manipuláciu, teda zásah do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. Žalobkyňa neoprávnenú manipuláciu, teda zásah do meradla nepreukázala a ani nemohla preukázať, pretože v žalobe ani netvrdila, že by k neoprávnenej manipulácii malo dôjsť. Keďže žalobkyňa ohľadom neoprávnenej manipulácie neuniesla bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno, nemohla uniesť ani dôkazné bremeno na preukázanie vzniku skutočnej škody, ktorej náhrady sa domáhala a ktorá má predstavovať množstvo plynu.

11. Odvolací súd tiež nedal žalovanému odpoveď na jeho argumentáciu, podľa ktorej protiprávnosť skutkového konania spočívajúceho v odoberaní plynu v rozhodnom období vylučuje zmluva o dodávke plynu s poukazom na to, že žalovaný odoberal plyn na základe právneho titulu (zmluvy o dodávke plynu), ktorý vylučuje protiprávnosť odoberania plynu ako pokračujúceho skutkového konania. Napokon odvolací súd nedal žalovanému odpoveď ani na jeho argumentáciu, týkajúcu sa predloženého znaleckého posudku, ktorý je nepreskúmateľný, pretože neobsahuje uvedenie postupu, akým znalec demontoval plombu z meradla, čo je v rozpore s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v znení účinnom do 30. júna 2018. Znalec postup demontáže uviedol až vo svojej výpovedi na pojednávaní, kde uviedol, že plombu demontoval tak, že do nej zaskrutkoval skrutku, pomocou ktorej plombu vytiahol. Žalovaný namietal, že plomba týmto spôsobom pred vykonaním znaleckého dokazovania navrátna nebola a tiež, že iný spôsob (ako zaskrutkovanie skrutky) znalec neskúmal, čo aj sám potvrdil. Z týchto dôvodov potom v odvolaní tvrdil, že keďže reálna možnosť vyňať plombu z plynomera inak ako za pomoci navrátna skrutkou nie je preukázaná, má za to, že plomba plnila svoju ochrannú funkciu a zabraňovala v prístupe k číselníku meradla, a tým aj neoprávnenej manipulácii. Keďže ochranná funkcia plomby nebola porušená, nedošlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (protiprávnemu konaniu), a teda ani k neoprávnenému odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. V tejto súvislosti dal odvolaciemu súdu do pozornosti (prostredníctvom podania z 30. mája 2019) rozhodnutia Krajského súdu v Trnave z 27. júna 2018 sp. zn. 9Co/87/2017 a z 26. februára 2019 sp. zn. 25Co/18/2018, v ktorých odvolací súd uvedenú argumentáciu správne vyhodnotil tak, že účinne spochybňuje znalecký posudok, v dôsledku čoho dospel k záveru, že zo strany žalobkyne nebolo preukázané ňou tvrdené protiprávne konanie. Preto legitímne očakával, že odvolací súd námietky proti znaleckému posudku v jeho veci posúdi rovnako (s prihliadnutím na princíp právnej istoty), čo sa však nestalo. Žalovaný nespochybňuje právo súdu posúdiť právne a skutkové otázky odlišne, avšak také posúdenie môže obstať iba vtedy, ak je riadne a presvedčivo odôvodnené (vrátane vysporiadania sa s námietkami proti takémuto posúdeniu), čo sa nestalo. Porušenie práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je o to závažnejšie, že žalovaný svoju argumentáciu, ktorej odvolací súd nevenoval pozornosť, podporil mnohými rozhodnutiami okresných a krajských súdov, vrátane Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave. Považuje za

zarážajúce, že ten istý súd (Okresný súd Trnava a Krajský súd v Trnave) posudzuje tú istú otázku diametrálne rozdielne a navzájom protichodne a žiadnym spôsobom sa nevysporiada so svojimi vlastnými rozhodnutiami, v ktorých boli tieto otázky riešené inak (v prospech žalovaného). Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je preto nepreskúmateľné a arbitrárne, čím došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

12. Dovolateľ ďalej prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP s poukazom na to, že v ustanovení § 421 CSP sú riešené tri situácie, a to keď odvolací súd posúdil právnu otázku odlišne od existujúceho rozhodnutia dovolacieho súdu, keď právna otázka doposiaľ nebola riešená dovolacím súdom a keď právna otázka je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. V praxi sa však môžu vyskytnúť aj ďalšie situácie, ktoré zákonodarca nepredpokladal. Jedná sa o situáciu, ak je podľa názoru strany dôvod na zmenu a prekonanie doterajšej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, avšak CSP strane neumožňuje, aby dovolaciemu súdu predložila právnu otázku na opätovné posúdenie. Dovolanie v takomto prípade nie je prípustné, pretože ak už právna otázka bola riešená, dovolanie nie je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Rovnako ak je právna otázka riešená dovolacím súdom jednotne, dovolanie nie je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. c) CSP a nakoniec ak sa dovolací súd nestotožní s argumentáciou odôvodňujúcou prekonanie doterajšej rozhodovacej praxe a rozhodne v súlade s ňou, nie je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Dovolateľ si je vedomý toho, že zámerom zákonodarcu bolo dať Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky právomoc posúdiť právne otázky len v konkrétnych prípadoch uvedených v § 421 CSP, čo má odzrkadľovať úlohu a postavenie dovolacieho súdu ako zjednocovateľa rozhodovacej praxe. Je však zároveň presvedčený o tom, že je potrebné nájsť primeranú proporcionalitu medzi právom na súdnu ochranu (zahŕňajúcim právo na prístup k súdu) a obmedzením uvedeným v ustanovení 421 CSP. Stav, kedy strana nemá možnosť predložiť dovolaciemu súdu argumentáciu odôvodňujúcu prekonanie doterajšej rozhodovacej praxe, a tým znova nastoliť posúdenie právnej otázky, nie je v súlade s právom na súdnu ochranu a môže byť porušením zákazu denegatio iustitiae. Riešenie vyššie uvedeného stavu spočíva v takom výklade ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého za vyriešenu právnu otázku treba považovať len takú, pri ktorej dovolací súd dôkladne uviedol presvedčivé úvahy v prospech prijatého riešenia právnej otázky a zároveň sa riadne a presvedčivo vysporiadal s argumentami proti ním prijatému riešeniu právnej otázky. V prípade, ak sa dovolací súd riadne a presvedčivo nevysporiadal s argumentami proti ním prijatému riešeniu alebo ak sa takéto argumenty objavia po vydaní rozhodnutia dovolacieho súdu, tak danú právnu otázku už nemožno považovať za vyriešenu.

13. Za právne otázky, ktoré v zmysle vyššie uvedených úvah nie sú vyriešené (respektíve ich už nemožno považovať za vyriešené), pretože sú tu ďalšie argumenty, na ktoré doposiaľ dovolací súd nedal odpoveď a ktoré tak zakladajú prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, dovolateľ označil nasledovné otázky: I. Výklad § 82 ods. 1 písm. d) ZoE v tom smere, aké konkrétne skutkové konanie pokrýva ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, II. Výkladu pojmu „škoda“ v zmysle § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, II. (správne malo byť zrejme III. - poznámka dovolacieho súdu) Druh zodpovednosti za škodu podľa § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Právnu otázkou, ktorá doposiaľ nebola riešená v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu a ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, je Premlčanie nároku na náhradu škody podľa § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE.

14. K prvej právnej otázke dovolateľ uviedol, že treba dôsledne rozlišovať medzi legislatívnym pojmom neoprávnený odber plynu, ktorý používa ZoE v prípade naplnenia skutkových podstát uvedených v § 82 ods. 1 písm. a) až h) ZoE a neoprávneným odberom plynu ako hovorovým pojmom, označujúcim samotný odber (spotrebu) plynu, ktorý môže byť tak v súlade s právom, ako aj protiprávny. Odber (spotreba) plynu ako pokračujúce skutkové konanie nie je znakom každej skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu uvedenej v § 82 ods. 1 písm. a) až h) ZoE, aj keď sa všetky skutkové podstaty spoločne legislatívne označujú ako neoprávnený odber plynu. Skutkové podstaty, ktoré zároveň obsahujú znak spočívajúci v samotnom odbere (spotrebe) plynu, sú upravené napríklad v § 82 ods. 1 písm. a) alebo b) ZoE. Následkom týchto skutkových podstát môže byť škoda predstavujúca množstvo plynu, pretože spotreba plynu je priamym a bezprostredným následkom konania spočívajúceho v

odoberaní a spotrebe plynu. Naproti tomu skutková podstata uvedená v § 82 ods. 1 písm. d) ZoE v sebe neobsahuje znak spočívajúci v odoberaní (spotrebe) plynu, a preto následkom tohto druhu neoprávneného odberu nie je škoda predstavujúca množstvo plynu. Už z podstaty tohto ustanovenia vyplýva, že žalobca vznik tejto škody objektívne nemôže preukázať, keďže takáto škoda žalobcom tvrdeným konaním (poškodením plomby) objektívne nevzniká. Konaním poškodzujúcim plombu vzniká bezprostredný následok, ktorým je poškodená plomba, a nie množstvo plynu. Vzhľadom na uvedené sa dovolateľ domnieva, že ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d) ZoE sa má správne vykladať tak, že pokrýva skutkové konanie spočívajúce v porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii napríklad vo forme poškodenia plomby, pričom skutkové konanie spočívajúce v odbere plynu skutková podstata podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE neobsahuje a ani nepokrýva.

15. K druhej právnej otázke dovolateľ uviedol, že výklad § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, ktorý vo veci učinil odvolací súd a podľa ktorého sa za škodu považuje množstvo plynu, ktoré odberateľ odobral v určitom rozhodnom období, považuje za nesprávny. Uvedený nesprávny výklad vychádza z právneho posúdenia, ktoré uviedol NS SR v rozhodnutí z 22. marca 2018 sp. zn. 3Obdo/51/2017 (na ktoré nadviazali rozhodnutia NS SR z 29. novembra 2018 sp. zn. 5Obdo/32/2018 a z 13. júna 2019 sp. zn. 3Obdo/49/2018), podľa ktorého skutočne vzniknutou škodou podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona o energetike, ktorú je prevádzkovateľ distribučnej siete oprávnený vymáhať, sa rozumie hodnota neoprávnene odobratého množstva zemného plynu a náklady vynaložené prevádzkovateľom distribučnej siete v súvislosti s neoprávneným odberom plynu, ktoré by mu inak nevznikli. Za nesprávny označil dovolateľ aj súvisiaci právny názor, týkajúci sa protiprávneho konania, podľa ktorého sa za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Argumentácia odvolacieho súdu obsahuje nesprávne logické úvahy, že za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE sa považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Smerom k vzniku škody odvolací súd uviedol: Druhým predpokladom zodpovednosti za škodu (vznikom škody), ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako k protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. V napadnutom rozhodnutí sa tak pojmom neoprávnený odber plynu v podstate vysvetľuje protiprávny úkon aj vznik škody, a to napriek tomu, že protiprávny úkon aj vznik škody musia byť odôvodnené skutkovými okolnosťami, pričom neoprávnený odber plynu nie je skutková okolnosť, ale právne posúdenie. Žalobkyňa žiada náhradu škody na základe konkrétneho konania, ktorým je poškodenie plomby. Toto konanie preukazuje znaleckým posudkom, v ktorom znalec skúmal stav plomby. Žalobkyňa sa zároveň domáha náhrady škody, ktorá má predstavovať množstvo plynu. Podľa názoru dovolateľa je zrejmé, že medzi poškodením plomby ako konaním a množstvom plynu ako následkom nie je vzťah príčiny a následku. Nesprávnosť v úvahách žalobkyne a odvolacieho súdu spočíva v tom, že žalobkyňa aj súd najskôr určili konkrétne skutkové konanie - poškodenie plomby a toto správne posúdili ako neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Následne však toto právne posúdenie pretransformovali/stotožnili so skutkovým konaním (odoberaním plynu), čo je nesprávne, a potom mali za to, že nárok na náhradu škody predstavujúci množstvo plynu vznikol, pretože plyn sa neoprávnene odoberal. Nesprávnosť týchto úvah potvrdzuje aj skutočnosť, že žalobkyňa v konaní nepredložila žiadny dôkaz, ktorým by preukazovala skutkovú okolnosť v podobe ujmy predstavujúcej množstvo spotrebovaného plynu, pričom len tvrdila, že žalovaný neoprávnene odoberal plyn. Výšku škody žalobkyňa bez ďalšieho (t. j. bez preukázania jej vzniku) určovala formálnym výpočtom podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z. Žalovaný plyn neodoberal neoprávnene, ale ho odoberal ho súlade s právom, a to na základe zmluvy o dodávke plynu. Za nesprávnu označil dovolateľ aj argumentáciu o vzniku škody v dôsledku nemožnosti vyúčtovať plyn dodávateľovi. Namietal, že v skutkovom deji absentuje priama a bezprostredná kauzalita medzi konaním poškodzujúcim plombu a vydaním vyúčtovania zo strany dodávateľa (subjektu odlišného od žalobkyne), pričom žalobkyňa ani netvrdila, že škoda mala vzniknúť až momentom vydania vyúčtovania. Poukázal na to, že vyúčtovanie odberateľovi vydáva dodávateľ na základe ich zmluvného vzťahu, ktorého účastníčkou žalobkyňa nie je. Odberateľ nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť, aké vyúčtovanie mu vydá jeho dodávateľ a pokiaľ

odvolací súd aj žalobkyňa tvrdili, že odberateľ odoberal plyn s meradlom s poškodením zabezpečením, tak odberateľ ani nevedel, aký je stav plomby, a že vôbec je nejaké zabezpečenie porušené. Odberateľovi sa týmto dáva na ujmu niečo, o čom nemá žiadnu vedomosť.

16. Za škodu podľa § 82 ods. 2 ZoE nie je možné automaticky považovať množstvo odobratého plynu, keďže nie každé konanie spočíva v protiprávnom odoberaní a spotrebe zemného plynu. Z ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) ZoE vyplýva, že následok v podobe porušeného zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii vzniká konaním porušujúcim zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, ktoré môže mať podobu zásahu do plomby meradla. Zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii je plomba, ktorá sa nachádza na plynometri (meradle) a na ktorej sa nachádza overovacia a zabezpečovacia značka. Účelom plomby je ochrana indikačného zariadenia plynometra (číselníka) pred neoprávneným zásahom, ktorého cieľom by bolo zmeniť namerané údaje (stočiť číselník meradla). To znamená, že ak konanie osoby smeruje k poškodeniu plomby (porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii), tak osoba môže takto konať len s prípadným ďalším úmyslom, aby z jej strany bolo možné vykonať ďalšie konanie, a to samotnú neoprávnenú manipuláciu. Samotná neoprávnená manipulácia však napĺňa skutkovú podstatu neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c) ZoE, ktorá je právne definovaná ako neoprávnený zásah, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. Poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a samotnú neoprávnenú manipuláciu treba dôsledne rozlišovať, pretože ide o dve samostatné konania s dvomi odlišnými skutkovými následkami (škodami), naplňujúce dva samostatné druhy neoprávnených odberov plynu. Vyššie uvedené - podľa názoru dovolateľa - znamená, že skutkové podstaty podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE a podľa § 82 ods. 1 písm. c) ZoE spolu súvisia, neznamená to však, že preukázaním jednej skutkovej podstaty je automaticky preukázaná druhá skutková podstata, čo potvrdil aj Okresný súd Piešťany v rozhodnutí zo 14. mája 2015 sp. zn. 10C/7/2013. Je len na prevádzkovateľovi distribučnej siete, či bude preukazovať len § 82 ods. 1 písm. d) ZoE alebo spoločne s ním aj § 82 ods. 1 písm. c) ZoE, a opäť je len ňom, či sa bude domáhať náhrady škody predstavujúcej poškodenú plombu [§ 82 ods. 1 písm. d) ZoE] alebo aj škody predstavujúcej množstvo plynu [§ 82 ods. 1 písm. c) ZoE]. Vzhľadom na vyššie uvedené je potom ustanovenie § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. c) a písm. d) ZoE potrebné vykladať tak, že skutková podstata § 82 ods. 1 písm. d) ZoE pokrýva konanie spočívajúce v porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ktorého priamym následkom je porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, a preto za škodu na účely § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE treba považovať poškodené zabezpečenie, t. j. škodu na plombe. Naproti tomu skutková podstata § 82 ods. 1 písm. c) ZoE pokrýva konanie spočívajúce v zásahu do meradla, ktoré je možné vykonať v prípade, ak dôjde k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, pričom následkom takéhoto zásahu je to, že meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. Za škodu na účely § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. c) ZoE treba považovať množstvo plynu, ktoré odberateľ spotreboval, ale meradlo ho nezaznamenalo. Tento rozdiel v množstve plynu ako škoda však nevzniká konaním - odoberaním plynu, ale konaním - zásahom do meradla. Vyššie uvedené právne posúdenie potvrdzuje rozsiahla rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky, ktorej prehľad žalovaný predložil v konaní.

17. V rámci odôvodnenia tretej právnej otázky dovolateľ poukázal na uznesenie sp. zn. 1Cdo/107/2008, v ktorom NS SR ustálil, že zodpovednosť za škodu pri neoprávnenom odbere plynu podľa § 30 ods. 2 písm. c) zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov [v súčasnosti § 82 ods. 1 písm. d) ZoE] je objektívna. Na túto rozhodovaciu činnosť nadviazali ďalšie rozhodnutia NS SR, napríklad uznesenie z 12. marca 2015 sp. zn. 3Cdo/99/2012, uznesenie z 29. novembra 2011 sp. zn. 4Cdo/102/2010, uznesenie z 22. marca 2018 sp. zn. 3Obdo/51/2017 alebo uznesenie z 29. novembra 2018 sp. zn. 5Obdo/32/2018. Uvedený právny názor však v súčasnosti nie je správny a správne právne posúdenie zodpovednosti za neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE má byť také, podľa ktorého sa uplatní princíp subjektívnej zodpovednosti, v rámci ktorého bude potrebné skúmať a určiť, kto zaviniť porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Z označených rozhodnutí vyplýva, že NS SR pri výklade ustanovenia § 30 ods. 2 zákona č. 70/1998 Z. z. použil gramatickú/jazykovú metódu výkladu, keď porovnával slovné spojenia zásah odberateľa a bolo porušené. Prvé slovné spojenie predpokladá

činnosť (aktivitu) odberateľa smerujúcu k zásahu do meradla, výsledkom ktorej je nesprávne zaznamenávanie odberu plynu. Pre naplnenie tejto skutkovej podstaty neoprávneného odberu nestačí preukázať len nesprávne zaznamenávanie odberu plynu, ale aj konanie odberateľa a vzájomnú príčinnú súvislosť. Druhé slovné spojenie opomína činnosť odberateľa alebo iného subjektu a za neoprávnený odber považuje samotný výsledok konania v podobe porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Pokiaľ NS SR svoj výklad založil len na gramatickom výklade a opomenul použitie aj ostatných metód výkladu, prezentované závery nemožno považovať za riadne a presvedčivo odôvodnené. Účelom objektívnej zodpovednosti je zabezpečenie účinnejšej právnej ochrany (oproti všeobecnej právnej úprave) poškodeného. Jej poskytnutie musí sledovať legitímny cieľ a musí obstáť v teste proporcionality vo vzťahu k zásahu do právneho postavenia, majetkových práv a záujmov zodpovednej osoby. Pokiaľ by aj odberateľ mal kamerový záznam osoby, ktorá zabezpečenie poškodila a zistil by jej totožnosť, nemohol by sa zbaviť svojej zodpovednosti, pretože právna úprava nepozná žiadny liberačný dôvod. Žalobca by tak ťažil zo svojho zvýhodneného postavenia, pretože by si náhradu škody uplatňoval od odberateľa, a to aj v prípade, keď by skutočne zodpovedná osoba bola známa. Zároveň sa v ustanovení § 82 ods. 2 ZoE nenachádza formulácia odberateľ je zodpovedný za ale len formulácia odberateľ je povinný uhradiť, z čoho vyplýva, že toto ustanovenie sa nezaobera zodpovednosťou ako takou, resp. jej druhom, ale zaoberá sa až následnou povinnosťou, ktorej nevyhnutným predpokladom je otázka určenia zodpovednosti. Predmetné ustanovenie možno podľa názoru dovolateľa vykladať ako ustanovenie legislatívne definujúce neoprávnený odber plynu. Vzhľadom na znenie právnej úpravy je toho názoru, že otázka zodpovednosti za neoprávnený odber sa má riadiť všeobecnou právnou úpravou zodpovednosti za škodu podľa § 420 a nasl. OZ. Zároveň sa domnieva, že druh zodpovednosti sa nemôže líšiť v závislosti od druhu neoprávneného odberu v situácii, keď sú všetky druhy neoprávneného odberu zaradené pod jeden spoločný paragraf (systematický výklad). O objektívnu zodpovednosť by sa mohlo jednať len v prípade, ak by ustanovenie § 82 ZoE obsahovalo formuláciu tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť alebo tzv. liberačné dôvody, pretože v právnom poriadku Slovenskej republiky len tieto formulácie zakladajú objektívnu zodpovednosť. Pokiaľ ZoE takýto text neobsahuje, nemožno hovoriť o jasnom a predvídateľnom znení právneho predpisu a toto vykladať na ťarchu adresáta (rozsudok NS SR z 1. júla 2010 sp. zn. 8Sžp/1/2010) ako objektívnu zodpovednosť. Z ustanovení § 73 ods. 2, § 76 ods. 1, § 76 ods. 11 ZoE a § 19 ods. 2 písm. b) zákona č. 142/2000 Z. z. o metrologii vyplýva, že všeobecnú povinnosť zabrániť zásahu do plomby meradla majú viaceré subjekty, vrátane odberateľa plynu a prevádzkovateľa distribučnej siete. Ak dôjde k poškodeniu plomby a tým k porušeniu tejto povinnosti, nemôže byť za škodu zodpovedný len jeden subjekt, keď nositeľom prevenčnej povinnosti je viacero subjektov. Z tohto dôvodu sa má uplatňovať subjektívna zodpovednosť a v každom prípade je potrebné zistiť, kto a akú povinnosť porušil a kto spôsobil skutočnú škodu, aby bolo zrejmé, či škodu spôsobil porušením povinnosti odberateľ alebo prevádzkovateľ distribučnej siete (prípadne obaja) alebo tretia osoba. Súčasná judikatúra NS SR navodzuje stav, kedy akýkoľvek odberateľ, vrátane odberateľa v domácnosti, je nositeľom objektívnej zodpovednosti v prípade podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Ak vznikne škoda z dôvodu porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, odberateľ je povinný ju nahradiť poškodenému bez ohľadu na to, či sám škodu spôsobil alebo ju spôsobil iná osoba alebo skutočnosť. Uvedené má platiť aj za okolností, kedy odberateľ nie je vlastníkom plynomeru (žalobca je vlastníkom meradiel) a tento nemôže dostatočne chrániť (napríklad uzamykateľná skrinka), pretože by tým porušil povinnosť umožniť prevádzkovateľovi distribučnej siete prístup k určenému meradlu, čím by mohlo dôjsť k neoprávnenému odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. h) ZoE. Častokrát sa plynomery nachádzajú voľne prístupné komukoľvek (záhrada rodinného domu alebo spoločné priestory bytového domu), a teda sú mimo zodpovednostnú sféru odberateľov. Objektívne tak nie je možné zo strany odberateľov zabezpečiť ich primeranú ochranu a je nespravodlivé, ak má odberateľ nie byť zodpovedný za stav, ktorý nemôže ovplyvniť. Princíp objektívnej zodpovednosti neobstojí ani v teste proporcionality medzi zásahom do právneho postavenia odberateľa a škodou, ktorá môže takýmto konaním vzniknúť. Následkom konania, ktoré sa právne posudzuje ako neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, môže byť len škoda predstavujúca poškodenú plombu a náklady spojené s jej opravou.

18. Napokon dovolateľ vytýkal odvolaciemu súdu tiež nesprávne právne posúdenie premlčania nároku na náhradu škody podľa § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, v rámci ktorého odvolací

súd určil začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby pomocou právnej fikcie uvedenej vo vyhláske č. 449/2012 Z. z. Nesprávnosť tohto prístupu spočíva v tom, že odvolací súd vznik skutočnej udalosti určil na základe právnej fikcie, ktorá sa má používať na úplne iný účel. Je pritom zrejmé, že konkrétne skutkové konanie, ktoré žalobkyňa považuje za protiprávne, a od ktorého odvíja svoj nárok na náhradu škody, spočíva v poškodení plomby. Keďže priamym následkom takéhoto konania je poškodená plomba, dovolateľ má za to, že moment poškodenia plomby je rozhodujúci tak pre plynutie subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby. Potom platí, že subjektívna premlčacia doba začína plynúť od skutkovej udalosti, kedy sa poškodený dozvie o poškodení plomby, a objektívna premlčacia doba začína plynúť od skutkovej udalosti, kedy poškodenie plomby reálne nastalo. Skutkovú udalosť v zmysle § 106 ods. 2 OZ je možné preukázať len konkrétnymi dôkazmi v reálnom svete, a nie určiť na základe právnej fikcie. V sporovom konaní je žalobca ten, kto musí preukázať dôvodnosť uplatneného nároku. V prejednávanej veci to znamená, že ak bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania, žalobkyňa vznikla povinnosť preukázať, že žalobu podala včas tak v rámci subjektívnej premlčacej doby (do 2 rokov odo dňa, kedy sa dozvedela o škode), ako aj v rámci objektívnej premlčacej doby (do 3 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla). Ak žalobkyňa nevie preukázať, kedy nastala udalosť, z ktorej vznikla škoda, t. j. kedy došlo k poškodeniu plomby, nemôže ani preukázať, že žalobu podala v rámci objektívnej premlčacej doby. Súd potom musí žalobu zamietnuť. Odvolací súd nesprávne určil začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby na deň 19. mája 2013, pretože žalobkyňa netvrdila a ani nepreukázala, že práve v tento deň došlo k ňou tvrdenému poškodeniu plomby. Pokiaľ aj žalobkyňa určila začiatok obdobia neoprávneného odberu plynu na deň 18. mája 2013 (posledný fyzický odpočet plynu pred demontovaním plynomeru), a to na základe vyhlásky č. 449/2012 Z. z., je potrebné mať na pamäti, že týmto určila začiatok obdobia neoprávneného odberu plynu, a nie deň, kedy malo dôjsť k poškodeniu plomby. Vyhláska č. 449/2012 Z. z. je vykonávacím predpisom pre určenie výšky škody v prípade, ak výšku škody nie je možné určiť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov v zmysle § 82 ods. 3 ZoE. Keďže samotná spotreba a využívanie plynu ako pokračujúce skutkové konanie je znakom skutkových podstat podľa § 82 ods. 1 písm. a) a b) ZoE, tak len v súvislosti s týmito skutkovými podstatami je možné určovať obdobie neoprávneného odberu plynu. Je neprípustné, aby sa skutočná udalosť, od ktorej sa odvíja plynutie lehôt, nahrádzala právnou fikciou, a to zvlášť v prípade, keď sa skutočná udalosť podľa OZ určuje na základe vykonávacej vyhlásky k ZoE. Účelom vyhlásky č. 449/2012 Z. z. je určenie výšky škody v niektorých konkrétnych prípadoch, nie určenie momentu alebo konkrétneho konania, od ktorého sa vznik škody odvíja. Zároveň tento vykonávací predpis možno použiť len za kumulatívneho splnenia konkrétnych podmienok uvedených v § 82 ods. 3 ZoE, ktoré neboli splnené. Keďže podľa názoru dovolateľa neoprávnený odber plynu nie je pokračujúce skutkové konanie, ale právne posúdenie konkrétneho skutkového konania uvedeného v § 82 ods. 1 písm. a) až h) ZoE, je zrejmé, že žalobkyňa pri poškodení plomby nesprávne určovala obdobie neoprávneného odberu plynu, pretože poškodenie plomby je jednorazová udalosť. V prípade poškodenia plomby, ktoré sa právne posudzuje podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, je samotné odoberanie plynu ako pokračujúce skutkové konanie legálne (súladne s právom), pretože právnym dôvodom odoberania plynu je zmluva o dodávke plynu, ktorá vylučuje protiprávnosť odoberania (spotreby) plynu. Dovolateľ nesúhlasil ani s názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého sa čas poškodenia plomby nedá zistiť. Podľa jeho názoru sa čas poškodenia plomby zistiť dá, avšak v kontradiktórnom konaní nie je úlohou žalovaného a ani súdu, ktorý má byť nestranný, aby radil žalobkyňi, akým spôsobom má zistiť čas poškodenia plomby. Nemožno vychádzať ani z predpokladu, že v deň posledného fyzického odpočtu bola plomba v poriadku. Fyzické odpočty meradiel už vo veľkej miere nevykonávajú zamestnanci žalobkyne, ale zamestnanci Slovenskej pošty, pričom títo nie sú odborne spôsobilí na posúdenie stavu plomby, o čom svedčí aj skutočnosť, že žalobkyňa stav plomby zisťovala prostredníctvom znaleckého skúmania. Z týchto dôvodov nemôže mať posledný fyzický odpočet žiadnu relevanciu smerom k plynutiu objektívnej premlčacej doby. Ak by mal platiť predpoklad, že zamestnanci môžu posúdiť stav plomby pri poslednom fyzickom odpočte, potom od tohto dátumu musí začať plynúť aj subjektívna premlčacia doba. Preto je nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu, ktorý uviedol: Čo sa týka plynutia objektívnej premlčacej lehoty, pretože čas porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii sa nedá zistiť, ako je vyššie uvedené a vzhľadom k tomu, že doba začatia neoprávneného odberu plynu bola stanovená v súlade s § 1 ods. 9 vyhlásky č. 449/2012 Z. z. ku dňu posledného fyzického odpočtu na danom odbernom mieste (18.5.2013), potom od tohto dňa resp. nasledujúceho dňa je potrebné počítať začiatok plynutia

objektívnej premlčacej doby. Správne vyriešenie nastolenej právnej otázky má byť nasledovné: Plynutie objektívnej premlčacej doby v prípade porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii začína plynúť odo dňa, kedy k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii skutočne došlo. Túto skutkovú udalosť nie je možné určiť pomocou právnej fikcie, pretože táto skutková udalosť musí byť vždy preukazovaná a preukázaná konkrétnymi dôkazmi. Nositeľom dôkazného bremena smerom k preukázaniu včasnosti podania žaloby je žalobca.

19. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného namietala jeho neprípustnosť s poukazom na rozhodnutie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia NS SR sp. zn. 1VCdo/1/2018, podľa ktorého má dovolací súd v prípade kumulácie dovolacích dôvodov podľa § 420 CSP a § 421 CSP povinnosť obmedziť sa len na posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP. K návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia poukázala na to, že súdne konanie trvá viac ako 5 rokov, rozhodlo sa v neprospech žalovaného a tento mal preto dostatok času pripraviť si finančnú rezervu na usporiadanie záväzkov z tohto sporu. Žalovaný od začatia konania na súde prvej inštancie až po podanie dovolania pracuje s vlastnými tézami a účelovými úvahami tak, aby bez rešpektovania zákonnej úpravy a judikatúry NS SR obhajoval subjektívne teoretické kompilácie skutkových tvrdení a právnych záverov. Pritom vytrháva právny text zo súvislostí, nastoľuje vlastné úvahy a fabuluje ohľadom podmienok náhrady škody pri neoprávnenom odbere zemného plynu. Vytvára kompiláciu viacerých skutkových podstat za účelom neprehľadného splynutia podmienok náhrady škody s objektívnou a subjektívnou zodpovednosťou, aby vytvoril celkový dojem nespravodlivého a právne neakceptovateľného právneho prostredia. Neexistuje žiadny rozumný dôvod na podanie dovolania, pretože rozhodovacia prax NS SR je dlhodobo konštantná a pokiaľ ide o dovolateľom uvádzanú rozsiahlu judikatúru odvolacích súdov alebo súdov prvej inštancie, táto je aktuálnou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu už niekoľko rokov prekonaná, o čom má žalovaný, resp. jeho právny zástupca vedomosť. K tvrdeniu dovolateľa, že by mala preukazovať aj samotnú manipuláciu, resp. zásah do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva, resp. nesprávne zaznamenáva odber plynu, žalobkyňa namietala, že dovolateľ účelovo spája dve skutkové podstaty neoprávneného odberu plynu upravené v § 82 ods. 1 písm. c) a písm. d) ZoE. V posudzovanom prípade žalobkyňa neuplatnila žalobný návrh podľa § 81 ods. 1 písm. c) ZoE (subjektívna zodpovednosť), ale podľa § 81 ods. 1 písm. d) ZoE (objektívna zodpovednosť), preto nebolo potrebné, aby tvrdila a preukázala aj samotnú neoprávnenú manipuláciu s meradlom. Platná zmluva o dodávke zemného plynu nevyučuje protiprávnosť odberu, pretože ak žalovaný odoberá plyn meradlom, na ktorom je poškodené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (plomba), dochádza k neoprávnenému odberu plynu, ktorý je zákonom zakázaný (neoprávnený = protiprávny). Podľa § 76 ods. 11 ZoE je odberateľ plynu povinný prevádzkovať odberné plynové zariadenie tak, aby nepoškodil určené meradlo, pričom akýkoľvek zásah do určeného meradla v rozpore s osobitným predpisom je zakázaný. Pokiaľ dovolateľ v tejto súvislosti vytykal odvolaciemu súdu, že porušil jeho právo na spravodlivý proces tým, že mu nedal odpoveď na jeho argumentáciu, žalobkyňa namietala, že zo strany dovolateľa ide o účelovú dezinterpretáciu podmienok neoprávneného odberu, pričom súd prvej inštancie aj odvolací súd dostatočne a rozumne odpovedali na argumentáciu žalovaného. Pokiaľ aj táto odpoveď nebola podľa predstáv žalovaného, neznamená to, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. K dovolateľom tvrdenej prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalobkyňa uviedla, že doterajšia rozhodovacia prax súdov je ustálená a jednoznačná a nie je žiadny rozumný dôvod meniť ju. CSP v ustanovení § 421 ani neprípúšťa žalovaným sformulovaný dovolací dôvod. Za ťažiskové rozhodnutia NS SR, v ktorých boli zrozumiteľne a jednoznačne zodpovedané námietky dovolateľa, žalobkyňa označila uznesenia sp. zn. 3Obdo/51/2017, sp. zn. 5Obdo/32/2018 a rozsudok sp. zn. 3Obdo/49/2018, ako aj uznesenie sp. zn. 3Obdo/49/2019. Naproti tomu dovolateľom označené rozhodnutia riešili konkrétne prípady s odlišnosťami, pričom niektoré z nich boli zrušené a prekonané zjednocujúcou praxou odvolacích súdov a dovolacieho súdu. Pokiaľ dovolateľ svoje úvahy o uplatňovaní subjektívnej zodpovednosti vysvetľoval o. i. tým, že odberateľ nie je vlastníkom plynomeru a tento nemôže dostatočne chrániť, resp. že častokrát sa plynomery nachádzajú prístupné komukoľvek, žalobkyňa poukázala na to, že už vo vyjadrení k odporu žalovaného (súčasťou ktorého bola aj fotodokumentácia) uviedla, že plynomer na odbernom mieste u žalovaného nie je na mieste dostupnom akýmkoľvek tretím osobám, pretože je umiestnený vo vymurovanom uzatvorenom priestore, zo spodnej časti pevne spojenom so zemou, zo zadnej časti pevne spojenom so stenou budovy, vpredu zabezpečený

železnými dvierkami zamknutými na visiaci zámok. Žalobkyňa nesúhlasila ani s tvrdením, že princíp objektívnej zodpovednosti neobstojí v teste proporcionality s poukazom na to, že vyhláška č. 449/2012 Z. z., podľa ktorej bola vypočítaná výška škody, zohľadňuje všetky možné subjektívne faktory pôsobiace u neoprávneného odberateľa (rozdelenie do kategórií podľa vykonávanej činnosti, aktuálne zistené spotrebiče na odbernom mieste, denný počet hodín používania spotrebiča, či ide o výrobnú prevádzku jednozmennú, dvojjzmennú alebo trojjzmennú, či ide o objekt na trvalé bývanie) a podrobne rozlišuje podmienky spôsobu výpočtu náhrady škody tak, aby boli zohľadnené reálne podmienky neoprávneného odberateľa. Nejde teda o situáciu 24-hodinového odberu plynu. K namietanému stavu právnej neistoty pri objektívnej zodpovednosti žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 76 ods. 8 ZoE, podľa ktorého má odberateľ plynu právo požiadať prevádzkovateľa distribučnej siete o preskúšanie určeného meradla, ak má pochybnosť o správnosti merania údajov alebo zistí na určenom meradle chybu, pričom prevádzkovateľ distribučnej siete je povinný v určenej lehote zabezpečiť výmenu určeného meradla a predložiť meradlo na preskúšanie. Odvolací súd riadne odôvodnil aj neakceptovanie námietky premlčania, pričom začiatok neoprávneného odberu správne určil podľa vykonávacieho predpisu. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla dovolanie žalovaného zamietnuť s tým, aby jej bola zároveň priznaná náhrada trov dovolacieho konania vo výške 100%.

20. Dňa 20. mája 2021 bolo dovolaciemu súdu doručené podanie žalovaného, označené ako Doplňenie dovolania. Dovolateľ v ňom poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ÚS SR“) z 9. marca 2021 sp. zn. III. ÚS 114/2020, v ktorom sa ÚS SR zaoberal výkladom a aplikáciou ustanovení § 82 ods. 1 písm. d) ZoE a § 82 ods. 2 ZoE zo strany Krajského súdu v Trnave, ktorý uplatnil rovnaký výklad a aplikáciu citovaných ustanovení ako odvolací súd v napadnutom rozsudku. Dovolateľ následne citoval odseky 53, 57 až 62 odôvodnenia nálezu a porovnávajúc ich s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konštatoval, že obe právne posúdenia sú diametrálne odlišné. Výjadril presvedčenie, že ak by sa odvolací súd riadil právnym posúdením ÚS SR, ktoré už v čase jeho rozhodovania bolo známe, musel by žalobu v celom rozsahu zamietnuť, a to pre nepreukázanie skutočného vzniku škody (§ 82 ods. 2 ZoE). ÚS SR v predmetnom náleze uviedol, že skutočná škoda predstavujúca množstvo plynu, nevzniká porušením zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (poškodením plomby), ale vzniká až samotnou neoprávnenou manipuláciou, teda neoprávneným zásahom do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. Až samotnou neoprávnenou manipuláciou (napr. v podobe zásahu do číselníka meradla za účelom zníženia nameraných hodnôt) vzniká rozdiel medzi skutočne spotrebovaným množstvom plynu a množstvom plynu zaznamenaným meradlom, pričom práve tento rozdiel predstavuje žalobkyňou tvrdenú škodu. Potom platí, že preukazovanie, o koľko boli namerané hodnoty znížené, súvisí s otázkou výšky škody a preukazovanie, či vôbec boli namerané hodnoty znížené, súvisí s otázkou vzniku škody. Ďalej dovolateľ poukázal na to, že v dovolaní namieta, že odvolací súd sa náležite nevysporiadal s jeho argumentáciou o nepreskúmateľnosti predloženého znaleckého posudku, ktorý neobsahoval uvedenie postupu, akým znalec demontoval plombu z meradla. Znalec postup demontáže uviedol až vo svojej výpovedi, pričom plomba týmto spôsobom nebola demontovaná pred vykonaním znaleckého dokazovania. Z uvedeného dovolateľ vyvodzoval, že zo strany žalobkyne nedošlo k preukázaniu protiprávneho konania spočívajúceho v porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Na podporu uvedenej argumentácie dovolateľ predložil oznámenie o skončení správneho konania vedeného proti znalcovi Ing. Petrovi Leškovi zo dňa 6. mája 2020, rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj „MS SR“) zo dňa 27. novembra 2019 č. 02006/2019/153 a rozhodnutie MS SR zo dňa 11. marca 2020 č. 02006/2019/153 RK. Aj keď v súvislosti so žalobkyňou predloženým znaleckým posudkom č. 256/PL-2014 MS SR neuložilo znalcovi pokutu, z obsahu rozhodnutí vyplýva, že znalecké posudky Ing. Lešku, ktoré boli predmetom kontroly MS SR, sú obsahovo porovnateľné so znaleckým posudkom predloženým v prejednávanej veci. Keďže znalec spôsob demontáže žiadnym spôsobom nezaznamenal (zvukovo alebo obrazovo-zvukovo), nie je vylúčené, že poškodenie plomby spôsobil on. Namieta tiež, že spôsob, akým znalec demontoval plombu (za pomoci navrtania skrutky), nebol pred znaleckým dokazovaním použitý (plomba nebola navrtaná) a z toho vyvodzoval, že žalobkyňa nepreukázala, že plomba bola pred znaleckým dokazovaním demontovaná, resp. že vôbec mohla byť demontovaná. Na základe uvedeného tvrdil, že plomba stále plnila svoju ochrannú funkciu, a teda nedošlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Je si vedomý toho, že dovolací súd

nepreskúmava skutkový stav vecí a tiež, že nesprávne, či nedostatočne zistený skutkový stav nezakladá dovolací dôvod, preto uvedenú argumentáciu uvádza len na podporu dôvodnosti svojej argumentácie v konaní pred súdmi oboch inštancií a zdôraznenie jej dôležitosti, resp. významnosti tvrdiac, že odvolací súd jej mal venovať náležitú pozornosť. Napokon poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave z 20. septembra 2017 sp. zn. 14S/44/2016 a rozsudok NS SR zo 16. januára 2020 sp. zn. 6Asan/5/2018, kde predmetom konania pred Krajským súdom v Trnave ako správnym súdom a NS SR ako kasačným súdom bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredného inšpektorátu SOI, Bratislava (ďalej aj „SOI“) zo dňa 19. apríla 2016 č. SK/0644/99/2015. SOI v správnom konaní uložila dovolateľovi pokutu, a to za iný správny delikt podľa § 91 ods. 1 písm. d) bod 5 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Pri konštatovaní spáchania iného správneho deliktu (neoprávneného odberu plynu) SOI vychádzala z rovnakého znaleckého posudku Ing. Petra Lešku č. 256/PL-2014, pričom správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie SOI a kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť, ktorú podala SOI proti rozhodnutiu správneho súdu.

21. V reakcii na doplnenie dovolacej argumentácie žalovaného žalobkyňa uviedla, že je neprípustné dopĺňať dovolanie po uplynutí zákonom stanovenej dovolacej lehoty. Dovolateľom predložený nález ÚS SR zo dňa 9. marca 2021 označila za rozumne neodôvodnený exces v rozhodovacej praxi súdov, a to aj z pohľadu rozhodovacej praxe samotného ÚS SR. V tejto súvislosti poukázala na aktuálne rozhodnutia ÚS SR, ktorých právne závery sú diametrálne odlišné od dovolateľom citovaného nálezu. Ide napríklad o uznesenie z 21. apríla 2021 sp. zn. II. ÚS 207/2021, uznesenie zo 16. júna 2021 sp. zn. II. ÚS 319/2021 a uznesenie z 30. novembra 2021 sp. zn. I. ÚS 457/2021, ktoré nasledovali po vydaní sporného nálezu, sú v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou NS SR a na túto sa odvolávajú. Podľa názoru žalobkyne dovolateľom označený nález v bodoch 56, 61 a 62 obsahuje nesprávne úvahy a zmätočnú argumentáciu a naopak jeho obsahom nie sú žiadne relevantné dôvody na zmenu ustálenej rozhodovacej praxe NS SR (žalobkyňa výslovne poukázala na rozhodnutia vydané vo veciach sp. zn. 3Obdo/51/2017, 3Obdo/49/2018, 3Obdo/49/2019, 4Cdo/106/2020). K predloženým rozhodnutiam MS SR týkajúcim sa znaleckej činnosti Ing. Petra Lešku žalobkyňa uviedla, že závery konkrétneho správneho konania nemožno zovšeobecňovať a automaticky vzťahovať na všetky ďalšie znalecké posudky vypracované uvedeným znalcom. Zdôraznila, že súd prvej inštancie vykonal podrobné dokazovanie, v rámci ktorého sa zameril na odstránenie akýchkoľvek nejasností alebo nepresností v napadnutom znaleckom posudku (vykonal podrobný výsluch znalca, ktorý na pojednávaní odpovedal na všetky položené otázky a vysvetlil všetky detaily znaleckého skúmania, ktoré súd žiadal vysvetliť). Súdmi oboch inštancií sa podrobne a dôsledne zaoberali námietkami žalovaného a v odôvodnení svojich rozhodnutí vysvetlili, ako dospeli k vysloveným právnym záverom. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa predložila rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2021 sp. zn. 3Co/117/2020, v ktorom sa krajský súd vyjadroval k rovnakým námietkam, ktoré uplatnil aj žalovaný v tomto konaní.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť dovolaním.

23. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Podľa ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Úspešné uplatnenie dovolania je podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následným sekundárnym záverom dovolacieho súdu je, že dovolanie je aj dôvodné. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému primárnemu záveru, platná právna úprava mu neumožňuje pokročiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti v ňom prijatých záverov.

24. Záver uznesenia Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. apríla 2017 sp. zn. 1VCdo/2/2017 o neprípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov, na ktorý vo svojom vyjadrení poukázala

žalobkyňa, bol prekonaný uznesením ÚS SR z 25. apríla 2018 sp. zn. Plz. ÚS 1/2018, podľa ktorého pokiaľ sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku, ako aj § 421 Civilného sporového poriadku a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 Civilného sporového poriadku, poruší tým právo na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zároveň uznesením z 21. marca 2018 sp. zn. 1VCdo/1/2018 aj samotný Veľký senát občianskoprávneho kolégia NS SR konštatoval odklon od uznesenia sp. zn. 1VCdo/2/2017 a vo svojom výroku uviedol, že kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 CSP a § 421 CSP je prípustná.

25. Dovolací súd tak v prvom rade skúmal, či je dovolanie žalovaného prípustné podľa § 420 písm. f) CSP, teda či v procesnom postupe odvolacieho súdu došlo k dovolateľom namietanej tzv. vade zmätočnosti, ktorej zistenie by zakladalo nielen prípustnosť, ale aj dôvodnosť podaného dovolania a viedlo k potrebe zrušiť dovolaním napadnutý rozsudok a vec vrátiť odvolaciemu súdu na nové konanie a rozhodnutie. Dovolateľ existenciu procesnej vady v zmysle 420 písm. f) CSP videl v tom, že odvolací súd sa dostatočným spôsobom nezaoberal jeho odvolacou argumentáciou, ktorá mohla mať zásadný význam pre rozhodnutie vo veci a ktorá si preto vyžadovala špecifickú odpoveď zo strany odvolacieho súdu. S týmto názorom dovolateľa sa dovolací súd nestotožnil. Odvolací súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal všetkými, pre rozhodnutie danej veci, relevantnými odvolacími námietkami žalovaného a skutočnosť, že žalovaného jeho odpoveď neuspokojila, ešte neznamená, že ide o rozhodnutie nedostatočne odôvodnené, či arbitrárne. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 393 ods. 2 CSP, keď uviedol stručný obsah napadnutého rozhodnutia (odseky 1 až 6 odôvodnenia), podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (odseky 7 až 12 odôvodnenia), ako aj zistený skutkový stav a právne posúdenie veci (odsek 14 odôvodnenia). Zároveň sa v súlade s ustanovením § 387 ods. 3 CSP vety druhej vysporiadal s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Dovolací súd poukazuje predovšetkým na tú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde odvolací súd s poukazom na uznesenie NS SR z 22. marca 2018 sp. zn. 3Obdo/51/2017 potvrdil správnosť záveru súdu prvej inštancie, že sú splnené podmienky nároku žalobkyne (prevádzkovateľa distribučnej siete) na náhradu škody podľa § 82 ods. 1 písm. d) v spojení s ods. 2 a 3 ZoE. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd zároveň uviedol, že odberateľ plynu zodpovedá za objektívny protiprávny stav vzniknutý na určenom meradle na jeho odbernom mieste bez ohľadu na to, či tento stav sám zaviniel alebo vyvolal. Následne poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorých vyplynulo, že žalovaný odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, čo je zrejmé zo znaleckého posudku znalca Ing. Petra Lešku, ako aj z jeho výsluchu na pojednávaní, kde znalec celkom jednoznačne konštatoval, že optickým skúmaním povrchu plomby bolo zistené poškodenie - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby. Bola teda preukázaná existencia protiprávneho úkonu (neoprávneného odberu), vznik škody (skutočnosť, že žalovaný v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii), ako aj príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným zákonom o energetike a vznikom škody. Pokiaľ dovolateľ v súvislosti s citovanou vetou odôvodnenia odvolaciemu súdu vytýkal nelogickosť tvrdiac, že odvolací súd tým istým pojmom (neoprávnený odber plynu) odôvodňoval tak protiprávny úkon, ako aj vznik škody, dovolací súd poukazuje na ďalšiu časť odôvodnenia napadnutého rozsudku (v rámci odseku 14), kde odvolací súd uviedol, že v dôsledku porušenia zabezpečenia určeného meradla pred neoprávnenou manipuláciou sú údaje z takéhoto meradla nepoužiteľné. Škoda vzniká teda tak, že plyn, ktorý reálne bol odobraný zo siete na danom odbernom mieste, a ktorý v sieti chýba, nemôže prevádzkovateľ vyúčtovať konkrétnemu dodávateľovi. Tým je daná aj žalovaným popieraná kauzalita medzi porušením zabezpečenia pred neoprávnenou manipuláciou a vznikom škody. Škoda tu nevzniká samotným odoberaním plynu na danom odbernom mieste, pretože ak by bolo určené meradlo neporušené, bolo by takto odoberaný plyn možné merať a následne vyúčtovať príslušnému dodávateľovi a odberateľovi. Porušením zabezpečenia pred neoprávnenou manipuláciou však zaniká prevádzkovateľovi distribučnej siete táto možnosť a odobraný plyn musí znášať sám. Preto až týmto momentom možno hovoriť o vzniku škody a tento moment je aj následkom porušenia zabezpečenia určeného meradla pred neoprávnenou manipuláciou v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Samotnú skutočnosť, že na odbernom mieste žalovaného bol v

spornom období odoberaný plyn, žalovaný nikdy počas konania nerozporoval. Odvolací súd teda jasne a zrozumiteľne vysvetlil, v čom videl naplnenie jednotlivých predpokladov zodpovednosti žalovaného (odberateľa plynu) za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 2 v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE a rovnako sa vysporiadal aj s ďalšími odvolacími námietkami, ktoré sa týkali údajnej zmätočnosti a nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, jeho údajne nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci.

26. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Z obsahu dovolania je zřejmý nesúhlas dovolateľa a polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu, resp. aj súdu prvej inštancie. Skutočnosť, že žalovaný mal na vec odlišný právny názor a že rozhodnutia súdov neboli odôvodnené podľa jeho predstáv, však nie je postačujúcim podkladom pre tvrdenia o nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí a existencii vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP. S poukazom na uvedené dovolací súd uzaviera, že procesným postupom odvolacieho súdu nedošlo k vade podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ktorá by zakladala porušenie práva na spravodlivý súdny proces tak, ako to má na mysli citované ustanovenie a v preskúmvanej veci tak nie je daná prípustnosť dovolania podľa citovaného ustanovenia CSP.

27. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania založil tiež na ustanovení § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Zároveň sformuloval štyri právne otázky (citované v odseku 13 tohto odôvodnenia), ktoré podľa jeho názoru spĺňajú kritériá právnej otázky relevantnej v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP a následne aj pomerne obsiahne vysvetlil, ako tú-ktorú právnu otázku riešil odvolací súd a ako mala byť riešená správne. V rámci prvej právnej otázky dovolateľ spochybnil záver odvolacieho súdu, podľa ktorého by skutková podstata neoprávneného odberu plynu upravená v ustanovení § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, mala obsahovať, resp. pokrývať skutkové konanie spočívajúce v odbere plynu. Podľa názoru dovolateľa sa má ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d) ZoE správne vykladať tak, že pokrýva skutkové konanie spočívajúce v porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, a to napríklad vo forme poškodenia plomby. V rámci druhej právnej otázky dovolateľ polemizoval s názorom, že pri zistenom porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii by škoda na strane prevádzkovateľa distribučnej siete (žalobkyne) mala spočívať v množstve odobratého plynu. Podľa názoru dovolateľa treba za škodu na účely § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE považovať poškodené zabezpečenie, t. j. škodu na plombe. Treťou právnou otázkou dovolateľ napadol záver odvolacieho súdu o charaktere jeho zodpovednosti za škodu ako objektívnej zodpovednosti (t. j. bez ohľadu na zavinenie), keď uviedol, že odvolací súd síce vychádzal z ustáleného právneho názoru odvolacieho súdu, avšak tento právny názor nie je správny a správne právne posúdenie zodpovednosti za neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE má byť také, že ide o subjektívnu zodpovednosť, v rámci ktorej je potrebné skúmať, kto zaviniť porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Štvrtou právnou otázkou dovolateľ napadol právne posúdenie veci odvolacím súdom v otázke premlčania uplatneného nároku, keď predovšetkým spochybnil to, že by sa začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby mal určovať pomocou fikcie uvedenej vo vyhláske č. 449/2012 Z. z. Poukázal na to, že predmetná fikcia slúži na úplne iný účel - určenie výšky škody v prípade, ak túto nie je možné určiť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. Podľa jeho názoru subjektívna premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie o poškodení plomby a objektívna odo dňa, keď došlo k poškodeniu plomby. Ak žalobkyňa nevie preukázať, kedy došlo k poškodeniu plomby, nevie ani preukázať, že žalobu podala v rámci objektívnej

premlčacej doby a takáto žaloba musí byť zamietnutá, lebo dôkazné bremeno preukázania včasnosti podania žaloby leží na žalobkyni. V súvislosti s prvými troma otázkami, ktoré sa týkajú predpokladov vzniku nároku na náhradu škody podľa § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, si bol dovolateľ vedomý existencie ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Napriek tomu žiadal, aby sa dovolací súd v posudzovanej veci od nej odklonil argumentujúc tým, že za vyriešenú právnu otázku možno považovať len takú, pri ktorej dovolací súd uviedol presvedčivé úvahy v prospech prijatého riešenia právnej otázky a zároveň sa riadne a presvedčivo vysporiadal s argumentami proti ním prijatému riešeniu právnej otázky. Doteraz vydané rozhodnutia NS SR v obdobných veciach - podľa názoru dovolateľa - tieto požiadavky nespĺňajú. V podaní označenom ako Doplňenie dovolania (č. I. spisu 587 a nasl.) dovolateľ doplnil svoju argumentáciu v súvislosti s druhou právnou otázkou (výklad pojmu škoda), a to najmä s poukazom na závery vyplývajúce z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky z 9. marca 2021 sp. zn. III. ÚS 114/2020.

28. Dovolací súd konštatuje, že dovolateľom označené právne otázky boli odvolacím súdom už riešené a odvolací súd na riešení týchto otázok založil napadnuté odvolacie rozhodnutie. Z predchádzajúceho výkladu je zrejmé, že v prípade prvých troch právnych otázok, ktoré súvisia s predpokladmi vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, konštatujúc ich súlad s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu (napr. 1Cdo/107/2008, 4Cdo/30/2009, 3Cdo/99/2012, 4Cdo/102/2010, 3Obdo/51/2017, 5Obdo/32/2018), ako aj Krajského súdu v Trnave (24Co/140/2017, 26Co/164/2017). Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie pri posudzovaní predpokladov nároku žalobkyně (prevádzkovateľa odbernej siete) proti žalovanému (odberateľovi plynu) postupoval v intenciách právnych záverov vyslovených v rozhodnutiach, ktoré predstavujú ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu k problematike zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu podľa § 30 ods. 2 písm. c) zákona č. 70/1998 Z. z. (účinného od 1. júla 1998 do 31. decembra 2004), resp. podľa § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. (účinného od 1. januára 2005), resp. aktuálne podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. (účinného od 1. septembra 2012 doposiaľ). Všetky tieto zákonné úpravy obsahujú rovnakú skutkovú podstatu neoprávneného odberu plynu, ktorej podstata spočíva v odbere plynu meraného určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na vysvetlenie obsahu pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu uvedené v uznesení NS SR zo 6. marca 2017 sp. zn. 3Cdo/6/2017: Ustálená rozhodovacia prax je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj jednotlivu v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. Nižšie dovolací súd uvádza prehľad relevantných rozhodnutí NS SR, ktoré existovali už v čase rozhodovania odvolacieho súdu.

29. V uznesení z 27. októbra 2009 sp. zn. 1Cdo/107/2008, NS SR konštatoval, že pri neoprávnenom odbere plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa § 30 ods. 2 písm. c) zákona č. 70/1998 Z. z. je daná objektívna zodpovednosť odberateľa plynu. V takom prípade odberateľ zodpovedá (už len) za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti manipulácii, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek, teda porušenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii nie je viazané len na odberateľa, prípadne na iné osoby, ktoré či už na podnet odberateľa plynu, alebo s jeho vedomím toto zabezpečenie meradla porušili. Rovnaký záver vyslovil NS SR aj v rozsudku z 29. novembra 2011 sp. zn. 4Cdo/102/2010.

30. V uznesení z 28. októbra 2009 sp. zn. 4Cdo/210/2008 NS SR uviedol, že ustanovenie § 30 ods. 2 písm. c) zákona č. 70/1998 Z. z. za neoprávnený odber považuje (okrem iného) odber plynu meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Zo slovného spojenia „bolo porušené“ možno vyvodiť, že zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii môže byť vykonané kýmkoľvek, teda toto porušenie nemusí spôsobiť len odberateľ alebo iná osoba na jeho podnet alebo s

jeho vedomím. Odberateľ teda zodpovedá za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo zabezpečenie porušené (protiprávny úkon) pri splnení (preukázaní) ďalších predpokladov objektívnej zodpovednosti (vznik škody a príčinná súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu a škodou). Totožný záver o charaktere zodpovednosti odberateľa plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii ako objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie) vyslovil NS SR aj v uznesení z 12. marca 2015, sp. zn. 3Cdo/99/2012.

31. V uznesení z 28. októbra 2009, sp. zn. 4Cdo/30/2009, NS SR uzavrel, že § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike obsahuje definíciu neoprávneného odberu plynu a právne dôsledky v súvislosti s neoprávneným odberom, t. j. povinnosť takéhoto odberateľa uhradiť dodávateľovi plynu škodu, ak vznikla. NS SR zároveň uviedol, že ak sú v súdnom konaní skutočne preukázané všetky znaky zodpovednosti za škodu, t. j. existencia protiprávneho úkonu (neoprávnený odber), škoda a príčinná súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu a škodou, nie je žiaden dôvod pre neuloženie povinnosti škodu nahradiť.

32. Zotrývajúc na ustálenom judikatórnom závere o objektívnom charaktere zodpovednosti za škodu odberateľa plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (t. j. bez ohľadu na zavinenie), sa dovolací súd v uznesení z 22. marca 2018 sp. zn. 3Obdo/51/2017 podrobnejšie vyjadril k jednotlivým predpokladom tejto zodpovednosti. Konštatoval, že zákon [§ 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z., ktoré ustanovenie bolo aplikované aj na prejednávajúcu vec - poznámka dovolacieho súdu] za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Podľa názoru NS SR je v takomto prípade rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na meradle. Je pritom irelevantné, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu, ktoré skutočnosti sú spolu so zavineným konaním odberateľa plynu podstatné pre naplnenie inej skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu [§ 82 ods. 1 písm. c) ZoE], podľa ktorej si však žalobca neuplatnil svoj nárok. Druhým predpokladom zodpovednosti za škodu (vznik škody), ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako k protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Tretím predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je potom príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným ZoE a vznikom škody.

33. V uznesení z 29. novembra 2018 sp. zn. 5Obdo/32/2018 sa dovolací súd zaoberal otázkou charakteru škody, ktorá vzniká prevádzkovateľovi odbernej siete pri neoprávnenom odbere plynu podľa § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. [znenie totožné s ustanovením § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. - poznámka dovolacieho súdu] a zároveň aj spôsobom, akým možno určiť výšku tejto škody. Po konštatovaní, že prejednávajúca vec je prípadom takého protiprávneho úkonu, ktorý spĺňa predpoklady neoprávneného odberu plynu definovaného v ustanovení § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z., keďže je nesporné, že po porušení plomby bol plyn odoberaný, NS SR o. i. uviedol, že z charakteru spôsobu poskytovania prístupu k tejto komodite (zemnému plynu) v zmysle jeho distribúcie je jednoznačné, že zákon automaticky pri porušení zabezpečenia stavia konštrukciu vzniku škody na strane žalobcu, ak bol plyn zo siete odoberaný, keďže týmto momentom zaniká možnosť odberateľa odoberať plyn od svojho zmluvného dodávateľa, a to práve z dôvodu, že tento mu plyn môže dodávať a účtovať výlučne prostredníctvom zariadenia bez poškodeného zabezpečenia (t. j. spĺňajúceho kritériá oprávneného odberu). Ďalej NS SR v citovanom rozhodnutí uviedol, že škodou, ktorú je prevádzkovateľ distribučnej siete oprávnený vymáhať, je škoda skutočná, t. j. spočívajúca v odstránení protizákonného stavu (oprava poškodenej plomby a súvisiace náklady), hodnote neoprávneného množstva zemného plynu, ako aj v nákladoch, ktoré žalobca musí v súvislosti s neoprávneným odberom plynu vynaložiť a ktoré by mu nevznikli, ak by k neoprávnenému odberu plynu nedošlo. Zdôraznil tiež, že hodnota takto odobratého plynu nemôže zodpovedať pôvodnej zmluvnej cene s poskytovateľom prístupu k distribučnej sieti, ktorý však v relevantnom období nemohol plyn podľa zmluvy žalovanému dodávať. Poukázal na ustanovenie § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. (ktoré je obdobou súčasného § 82 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. - poznámka dovolacieho súdu), podľa ktorého

ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, ktorý ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (v danom čase ním bola vyhláška č. 155/2005 Z. z.). Tento spôsob určenia výšky škody je podľa názoru NS SR potrebné použiť preto, lebo pre určenie skutočne spôsobenej škody v zmysle množstva odobratého plynu v prípade neoprávnených odberov plynu by prevádzkovateľ distribučnej siete, z ktorej bol plyn neoprávnené odobratý, musel poznať presné množstvo takto odobratého zemného plynu. V zmysle ust. § 19 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov je možné určené meradlá používať na daný účel, len ak majú platné overenie, ak sa toto vyžaduje, teda záväzný (jednoznačný) údaj o spotrebe môže poskytnúť výlučne plynomer s platným overením. Podľa tohto ustanovenia na určenie množstva odobratého plynu nie je možné použiť údaj z meradla, na ktorom bola porušená plomba (overovacia/zabezpečovacia značka). Objektívnym a spoľahlivým podkladom, na základe ktorého by bolo možné presne zistiť odberateľom spotrebované množstvo plynu počas rozhodného obdobia (t. j. výšku skutočnej škody) nemôže byť podľa názoru NS SR ani údaj o spotrebe na odbernom mieste za predchádzajúce obdobie, keďže toto neznamená automaticky rovnaký odber za obdobie zisťované. Na základe uvedených úvah NS SR uzavrel, že pokiaľ teda nie je možné určiť skutočne odobraté množstvo plynu v rozhodnom období spôsobom, ktorý neodporuje zákonu, a teda nemožno spoľahlivo určiť výšku skutočne spôsobenej škody v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je potrebné túto výšku určiť spôsobom ustanoveným zákonom, a to za použitia na to vypracovaného podzákonného predpisu, ktorý zároveň zohľadňuje existenciu konkrétnych spotrebičov nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, v ktorej k odberu plynu dochádzalo, a ich skutočnú spotrebu.

34. Na uznesenie z 22. marca 2018 sp. zn. 3Obdo/51/2017 argumentačne nadviazali ďalšie rozhodnutia NS SR ako súdu dovolacieho, ktoré boli vydané pred rozhodnutím odvolacieho súdu v prejednávanej veci, avšak v čase jeho rozhodovania ešte neboli publikované. Jedná sa o uznesenie z 30. mája 2019 sp. zn. 2Obdo/32/2018 a uznesenie z 19. júna 2019 sp. zn. 2Obdo/33/2018. Rozsudok z 13. júna 2019 sp. zn. 3Obdo/49/2018, ktorý sa argumentačne priklonil k záverom uznesenia z 29. novembra 2018 sp. zn. 5Obdo/32/2018, prešiel dokonca testom ústavnosti, keď Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením z 30. novembra 2021 č. k. I. ÚS 457/2021-17 odmietol ústavnú sťažnosť žalovanej obchodnej spoločnosti (odberateľa plynu) ako zjavne neopodstatnenú. S prihliadnutím na sťažnostnú argumentáciu sťažovateľky, ktorá vo vzťahu k napadnutému rozsudku NS SR primárne namietala, že tento ústavné nekonformným spôsobom interpretoval § 59 zákona č. 656/2004 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2011 z hľadiska spôsobu určenia a náhrady skutočnej škody pri neoprávnenom odbere plynu, Ústavný súd SR dospel k záveru, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa ústavnoprávne relevantným spôsobom vysporiadal s otázkou výkladu a aplikácie predmetných ustanovení zákona o energetike, resp. že aplikáciu predmetného právneho predpisu zo strany NS SR v prípade sťažovateľky nie je možné označiť za svojoľnú či popierajúcu jeho zmysel a účel. Konštatoval, že závery NS SR v napadnutom rozsudku nie je možné označiť za svojoľné, nelogické, či z ústavnoprávneho hľadiska neudržateľné.

35. Vyššie citované rozhodnutia NS SR ako súdu dovolacieho, ktoré boli súdom oboch inštancií známe, pretože na nich argumentačne založili svoje rozhodnutia, dávajú odpoveď na prvé tri dovolateľom sformulované právne otázky. Už z predchádzajúceho prehľadu je pritom zrejmé, že sa nejedná o žiadne ojedinelé rozhodnutia, ale celkom jednoznačne o ustálenú rozhodovaciu prax, ktorá sa už viac než desaťročné zásadným spôsobom nemení, len sa priebežne argumentačne dopĺňa. Dovolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že uznesenie z 29. novembra 2018 sp. zn. 5Obdo/32/2018 bolo dokonca publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 5/2019 pod poradovým číslom 45 s touto právnou vetou: Pri neoprávnenom odbere plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, škoda vzniká samotným odberom plynu. Údaje z takéhoto meradla nie sú objektívnym a spoľahlivým podkladom pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody, preto treba pri jej vyčíslení použiť spôsob ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom. Existenciu ustálenej rozhodovacej praxe nespochybňuje dokonca ani samotný dovolateľ, len tvrdí, že NS SR v citovaných rozhodnutiach dôkladne neuviedol presvedčivé úvahy v prospech prijatého riešenia právnej otázky a zároveň sa riadne a presvedčivo nevysporiadal s argumentami proti ním prijatému riešeniu právnej

otázky, v dôsledku čoho ním riešené právne otázky nemožno považovať za vyriešené. S týmto názorom dovolateľa sa dovolací súd nestotožnil. Vyššie citované rozhodnutia boli vydané v skutkovo a právne podobných veciach, kde bolo vykonaným dokazovaním zistené poškodenie plomby meradla, prípadne nahradenie originálnej plomby inou plombou, ktorá skutočnosť spolu so zisteným odberom plynu viedla súdy k záveru, že sú naplnené znaky skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu v zmysle príslušného znenia zákona o energetike, ktoré bolo účinné v tom-ktorom rozhodnom období. Následne sa riešilo, či zodpovednosť žalovaného odberateľa plynu má charakter subjektívnej alebo objektívnej zodpovednosti a akým spôsobom sa má určiť výška škody spôsobenej prevádzkovateľovi distribučnej siete, ktorá spočíva predovšetkým v množstve odobratého plynu, za ktorý odberateľ nezaplatil. Rozhodovacia prax dovolacieho súdu sa ustálila v názore, že pri neoprávnenom odbere plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je daná objektívna zodpovednosť odberateľa plynu. Odberateľ plynu zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom je irelevantné, kto porušenie zabezpečenia spôsobil (sám odberateľ alebo niekto iný). Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 ZoE povinnosť nahradiť vzniknutú škodu, vrátane ušlého zisku. Škodou, ktorú je prevádzkovateľ distribučnej siete oprávnený vymáhať, je škoda skutočná, spočívajúca v odstránení protizákonného stavu (oprava poškodenej plomby a s tým súvisiace náklady), hodnote neoprávneného odobratého množstva plynu, ako aj v nákladoch, ktoré musí prevádzkovateľ v súvislosti s neoprávneným odberom plynu vynaložiť a ktoré by mu nevznikli, ak by k neoprávnenému odberu plynu nedošlo. Za ustálený možno považovať tiež právny názor (v zmysle judikátu R 45/2019), že pri vyčíslení takto vzniknutej skutočnej škody treba použiť spôsob ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom (v tomto prípade vyhláškou č. 449/2012 Z. z.), keďže údaje meradla s poškodeným zabezpečením nemožno považovať za spoľahlivý a objektívny podklad pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody.

36. Od týchto záverov nemá dovolací súd dôvod odchyliť sa ani v posudzovanej veci, keď už prvotný predpoklad dovolateľa, že skutková podstata neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE neobsahuje, resp. nepokrýva skutkové konanie spočívajúce v odbere plynu, je celkom zjavne nesprávny. Každá zo skutkových podstát neoprávneného odberu plynu upravených v § 82 ods. 1 ZoE obsahuje ako základný pojmový znak odber plynu. Ak by mal odberateľ plynu zodpovedať len za ním zavinené poškodenie plomby, nebolo by vôbec potrebné mať v ustanovení § 82 ods. 1 ZoE popri odbere plynu s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu [písm. c)], ešte aj situáciu, kedy je odber plynu meraný určeným meradlom, u ktorého sa zistí poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii [písm. d)]. Okrem toho sú tu ďalšie rozhodnutia NS SR, vydané už po rozhodnutí odvolacieho súdu v predmetnej veci, ktoré potvrdzujú stabilitu vyššie uvedenej rozhodovacej praxe a vyvracajú tvrdenia žalovaného, že by malo ísť o neaktuálne, či prekonané právne názory. Jedná sa konkrétne o uznesenie z 26. septembra 2019 sp. zn. 3Obdo/49/2019, uznesenie z 20. augusta 2020 sp. zn. 3Obdo/43/2020, uznesenie z 21. januára 2021 sp. zn. 4Cdo/181/2020, uznesenie z 29. januára 2021 sp. zn. 4Obdo/59/2020 a uznesenie z 29. júna 2021 sp. zn. 4Cdo/106/2020. Na postoji dovolacieho súdu nemohol nič zmeniť ani dovolateľom citovaný nález Ústavného súdu SR z 9. marca 2021 sp. zn. III. ÚS 114/2020, ktorý správnosť úvah dovolateľa nijako nepotvrďuje, naopak, pokiaľ ide o objektívny charakter zodpovednosti odberateľa za neoprávnený odber plynu, ktorý je meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, ÚS SR v odseku 46 odôvodnenia výslovne konštatoval, že tieto právne závery sú odôvodnené, vychádzajú z vedeckého prístupu k zákonnému textu (opierajú sa o výklad gramatický a teleologický), ústavný súd nemá dôvod zasiahnuť do posúdenia tejto právnej otázky o objektívnej zodpovednosti odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) prvej alíneje zákona o energetike. Z citovaného nálezu tiež nevyplýva, že v prípade zisteného a v konaní pred všeobecným súdom riadne preukázaného neoprávneného odberu plynu, meraného určeným meradlom s poškodeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii [§ 82 ods. 1 písm. d) ZoE], by prevádzkovateľovi distribučnej siete nemal proti odberateľovi vzniknúť nárok na náhradu škody, ktorá zodpovedá hodnote takto neoprávneného odobratého zemného plynu.

37. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovaného je, pokiaľ ide prvé tri právne otázky, procesne neprípustné, pretože odvolací súd rozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, a teda prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodzovať zo žiadneho z ustanovení § 421 ods. 1 CSP.

38. V súvislosti so štvrtou právnou otázkou, ktorou dovolateľ spochybnil správnosť posúdenia ním vznesenej námietky premlčania žalovaného nároku, dovolací súd konštatuje, že táto otázka v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu doposiaľ nebola riešená. Dovolanie žalovaného je v tejto časti prípustné podľa ustanovenia § 420 ods. 1 písm. b) CSP, nie je však dôvodné. Odvolací súd dospel k správne záveru, že žalovaný nárok nie je premlčaný, keď otázku premlčania posudzoval v zmysle ustanovení § 106 ods. 1 a ods. 2 OZ, ktorých aplikáciu dovolateľ ani nerozporoval. Dovolateľ odvolaciemu súdu vytýkal predovšetkým to, že začiatok trojročnej objektívnej premlčacej doby v zmysle § 106 ods. 2 OZ určil pomocou právnej fikcie uvedenej vo vyhláške č. 449/2012 Z. z., ktorá fikcia sa má používať na iný účel, a to na určenie výšky škody v prípade, že túto nie je možné určiť na základe spoľahlivých a objektívnych podkladov (§ 82 ods. 3 ZoE). Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na znenie § 1 ods. 9 vyhlášky č. 449/2012 Z. z., v zmysle ktorého platí, že ak v prípadoch neoprávneného odberu plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nemožno zistiť dobu trvania neoprávneného odberu plynu, tak odber plynu sa účtuje odo dňa, ku ktorému bol na predmetnom odbernom mieste prevádzkovateľom siete vykonaný posledný fyzický odpočet určeného meradla predchádzajúci dňu zistenia neoprávneného odberu plynu, nie však viac ako 12 mesiacov odo dňa zistenia neoprávneného odberu. Naviazanie začiatku plynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby (desaťročná neprichádzala do úvahy, lebo nebolo preukázané úmyselné konanie žalovaného - poznámka dovolacieho súdu) na začiatok obdobia neoprávneného odberu plynu, určený podľa § 1 ods. 9 vyhlášky č. 449/2012 Z. z., svedčí o úvahe odvolacieho súdu, podľa ktorej škoda, spočívajúca v množstve odobratého plynu, vznikala žalobkyni každým dňom neoprávneného odberu. Predmetnú úvahu považuje dovolací súd za logickú a správnu. Naopak, dovolací súd sa nestotožnil s názorom dovolateľa, že keďže žalobkyňa nevie preukázať, kedy presne došlo k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (poškodeniu plomby), nevie preukázať ani to, že žalobu podala v rámci objektívnej premlčacej doby a súd musí takúto žalobu zamietnuť. V zmysle platnej právnej úpravy a ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu objektívna nemožnosť žalobkyne ako prevádzkovateľa distribučnej siete preukázať, kto spôsobil porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na konkrétnom odbernom mieste a kedy sa tak stalo, nemôže sama osebe viesť k jej procesnému neúspechu v spore proti odberateľovi o náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

39. Keďže odvolací súd správne určil začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby a v nadväznosti na to správne posúdil nárok žalobkyne ako nepremľčaný, dovolací súd dovolanie žalovaného v tejto časti ako nedôvodné zamietol podľa § 448 CSP. Z tohto dôvodu už dovolací súd samostatnými výrokmi nerozhodoval o odmietnutí tej časti dovolania, v ktorej dovolateľ vo vzťahu k procesnému postupu odvolacieho súdu neprípustne a zároveň nedôvodne tvrdil zmätočnosť vadu podľa § 420 písm. f) CSP a ani v časti, v ktorej odvolaciemu súdu vytýkal nesprávny výklad ustanovení § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, kde rovnako bola konštatovaná neprípustnosť dovolania žalovaného.

40. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovaného bolo zamietnuté, dovolací súd už nerozhodoval o návrhu dovolateľa na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1 CSP.

41. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.